

Tình yêu trong đêm

Tên: Nguyễn Thị Ngọc Nhung
Số: 7913; S: 12 Tháng 8 Năm 2011 04:40

Khí trời đêm hơi lạnh nhè nhẹ bên trong khoang, nóng hổi hơi người.

Ghe chòng chành giữa dòng nước, tôi sợ hãi người bám chặt mình thuyền, mắt lác liếc nhìn trời đêm sáng lấp lánh trăng mờ mờ chín. Chúng tôi người dờn dờn trong khoang thuyền. Hai tên đàn ông to người chèo ghe gỗ nhè trên mũi báo hiệu đã đến nơi tạm an toàn, chúng tôi có thể dờn dờn đôi chút. Người chèo mũi vén tóc mái che mắt nhìn vào.

“Bây giờ mình phải đi bắt một khoàng, tui đến hai người một lát. Chia ra để khỏi là. Mọi người khác cũng người đi đến phiên, như để nói chuyện là tình.”

Hai người đàn bà người sát cửa mũi đi trước. Cả đám người đi theo. Tim tôi chập chờn hồi hồi đập thành thành như bắt cả người nào người cũng đều có thể nghe được nhịp đập. Phong nắm tay tôi. Tay Phong ấm hơi và lạnh. Tôi phải người bắt và khom lưng, hai đầu gối co dờn cảm, gối lên trong lòng Phong. Khoang ghe quá chật cho người người người lên nhau, phía ngoài còn tên máy buồng chuồng mùi nhè nhè ng chát. Bên trái tôi, cha mẹ Phong dúi sát nhau. Mắt bé trai dờn, năm tuổi, buồng thuồng người, nắm im lìm trong lòng cha nó. Bà người kề bên, chân trái đập chân tôi như hình như bà không biết và tôi cũng không thể đi chân đi người khác. Đành chịu. Người con gái người có là em gái bà, mẹ bà ba đen như gái quê, mắt tia tia nét.

Khí trời đêm hơi lạnh nhè nhẹ bên trong khoang, nóng hổi hơi người. Hình như cái nóng hổi hơi

Tiếng gà trong đêm

Tác Giả: Nguyán Thá Ngác Nhung
Thứ Sáu, 12 Tháng 8 Năm 2011 04:40

Y táng gäp bäi vì trän län väi näi cäng thäng bäp bùng ngäp ngäa không gian. Tôi lén nhìn đäng hä giäu trong ngäc áo. Khoäng 2g15 sáng. Tôi thì thäm näi tai Phong “Hän hai giä sáng räi anh.” Phong gät nhä đäu. Ngä i đàn ông chèo lái ngäi im nhä pho täng. Đôi khi ánh mät cäa hän läp lánh nhä đäi ánh trắng khi chäp. Cái mũi dài mang nét khoäm khiän mät hän lä đäy vä gian ác nhäng nä cäi nä räng väi hàm răng thäa làm giäm bät nä täng xäu näi ngä i đäi điän. Hän mäc áo bà ba đen, tay áo xän quá cùi chä.

Ngä i đàn ông đäa hai ngä i đàn bà läi bä băng qua hàng cây thäp trä läi. Häi thä cäa hän nóng hôi häi phä ngay mät tôi khi thò đäu vào khoang kêu ngä i đàn ông äm đäa con ngä mê mät. Ngä i chäng bò ra đäng lái, väc đäa bé trên vai nhä väc bä gäo mò mäm bäc lên bä. Väp phäi vät gì trên bä đät, ông chú nhäi suýt té, tay cä giä thäng bé, ngä i läo đäo bäc quàng xiên lòm khòm räi mäi đäng thäng lên đäc.

Tên đàn ông đän đäng mäc áo sä mi màu nâu đen, quän tây nhäu nát äng nhä túm häi ngän trên mät cá, có chä sän, đôi dép mäng. Hän ta täng đäi trông đäc hän ngä i ngä i lái. Väi nä cä da tái, môi thâm vì thuäc lá nhäng läi vä nên mät nä cäi thät đäp väi lúm đäng tiän bên trái, kä răng đóng nhäa thuäc. Đôi mät mí to väi hàng mi räm, duy có ánh mät cäa hän là không thäng thän, còn ngoài ra hän đäng läy cäm tình cäa ngä i xa lä väi giäng nói träm và chäm.

Tôi và Phong chäa bao giä gäp hai ngä i đàn ông này. Chuyän đi này chúng tôi qua trung gian bäi ngä i bän thân giäi thiäu. Ngä i bän đó đã đän Mã Lai an toàn, chính vì väy mà tôi và Phong mäi tin täng näi ngä i trung gian này. Hän näa, chuyän đi có cä gia đình ngä i thân gì đó cäa ngä i trung gian cùng đi, nhä väy thì không có gì đä chúng tôi lo ngä i. Thäng là chä ăn, ngä i trung gian mäi đän gia đình đi sau khi đã mäi lái nhiäu län có vàng có tiän làm cäa hoäc manh mäi bät đäu bä lä. Ba mä Phong và tôi phäi xuäng Cän Thä, giä đi thăm bà con. Tôi mäc hai bä đä trên ngä i, giäu theo ít vàng và nä trang. Phong mäc quän áo nhäu không äi. Mä Phong thì mäc bà ba quän thâm. Ba Phong thì vän đä rách, vá chäm vá đäp mäy chä, chân mang dép rách quai cät näi bäng cäng käm. Tät nhiên là không đä gì qua mät ngä i miät quä đó nhäng hình nhä hä cäm thông (hay täi nghiäp) träc sä trá hình không mäy chänh nên tôi thäng bät gäp ánh mät ái ngä i nhìn mà không dám häi vài län suät đäng đi.

Đän näi, cä bän đäc đän mät căn nhà näm đäa mé sông chä đän täi mäi xuäng ghe nhä theo sông ra cäa biän näi có ghe län đäi sän. Trong nhà có đä hän mä i ngä i khác đäi sän khi chúng tôi đän räi chia nhóm theo ghe. Tôi đän Phong tìm cách đi chung väi ngä i trung gian, bäo đäm hän. Phong gät nhäng gia đình ngä i đó cä thäy là tám, thêm hai ngä i thì väa đä cho mät chuyän. Nhäng tôi län Phong đäu không muän đi tä riêng thành ra đành phäi chä chuyän chät, mä i ngä i, hän mä i giä täi.

Tiếng gào trong đêm

Tác Giả: Nguyễn Thị Ngọc Nhung
Thứ Sáu, 12 Tháng 8 Năm 2011 04:40

Thốt đầu, ngói chen chúc trong khoang, tôi muợn ngó p th v i h i ng i và mùi bùn non l n mùi n c đ ng hôi hám n i đáy ghe. Hai ng i chèo b t chúng tôi khom l ng g n nh n m m p xu ng, t n bên ngoài đ n bên trên, m y bu ng chu i xanh ng t sau khi đ y bao b t i đ b n lên đ u m i ng i. Đ ng đi may m n yên tĩnh không có chuy n gì x y ra tuy r t ch m và kéo dài nh không bao gi đ n n i.

Ng i đàn ông đ n đ ng tr l i, kêu bà v và cô em gái c a bà cùng đi. Tôi ch t ng i ph i mùi n ng tanh t i n i áo h n khi h n nghiêng ng i kh u vai bà v . B ng đ ng tôi nghe l m gi ng không hi u t i sao. Cái mùi th t l lũng. Bóng t i trong khoang không cho phép tôi nhìn rõ m t h n. Mùi tanh đ n l . H i th c a h n cũng n ng n h n. Tôi thì thào v i Phong sau khi h n đã đi.

“Anh có nghe mùi gì không?”

“Không. Mùi gì?”

“Có mùi tanh tanh k l m...”

Phong bâng qu qua chuy n.

“Mùi bùn đó mà.”

Cũng khá lâu ng i đàn ông đ n đ ng m i tr l i. Có th h n đi không lâu l m nh ng khi ch đ i thì năm ba phút đ bi n thành năm ba gi . Ch còn b n ng i trong khoang. Hai tên đàn ông bàn tính nho nh trên b . Tôi b ng nghe gai c n i đ y ng i. Tôi n m ch t tay Phong. M hôi t m t l ng. Ng i đàn ông đ p trai kêu chúng tôi ra kh i khoang. H n nói, gi ng khoan thai.

“Bây gi tui đ n ông bà đi, hai ng i m t. Đ kh i m t thì gi , hai ng i đi v i anh Ban, hai ng i đi v i tui. T i tui đi hai đ ng nh ng đ ng nào cũng đ n t i ch ghe l n. Đi đông nhi u t i ng đ ng đ b l .”

R i không đ i ph n ng c a ng i nào h t, h n h t hàm ng i mũi kho m tên Ban, đ y cha m Phong v phía đó. Quay nhìn hai đ a tôi, h n c i, hàm răng l n nh n đ i ánh trắng, bóng đen lúm đ ng t i n n i rõ trên má, b t đ u đi v phía r ng cây th p. Phong n m tay tôi đi theo h n. R ng cây t i m dù là r ng th a, bóng lá đen ngòm trên đ ng l i l m. Tôi v p té lo ng cho ng nhi u l n, đi ch m h n l i.

Chợt mắt nhánh cây đập vào mắt đau điếng, tôi khựng lại, giơ tay khi tay Phong rơi đi nhánh cây cúi ngó đi lom khom. Bỗng đứng, tôi không chắc mình nghe đúng, nhưng tôi chỉ chai chỏng. Thế âm thanh như như tiếng mèo gào giữa khuya. Tìm tôi đập nhộp cuống. Tôi quố quố tìm tay Phong. Chàng đứng sát tôi, chợt tôi cảm thấy có ngó đi mắt tôi và thủng dài. Ngó đi đàn ông đứng quay nhìn hai đứa tôi. Bóng tối mờ như tôi vẫn thấy đốm ánh mắt kẻ lạ của họ. Bỗng nhiên nỗi sợ hãi ùa tới tràn ngập ngó đi tôi vẫn sợ im lặng kẻ lạ của ngó đi đứng đứng không thúc hỏi khi thấy chúng tôi khựng lại. Họ không hề kêu gọi nhanh bước. Thế gian đứng khựng và cả ba đứng im như chờ đợi phần của nhau. Chợt Phong kéo ngó đi tay tôi chộp trái lại hống và rơi đi lúc này. Tôi chộp cuống theo tay kéo mù loà. Rung cây như mê hồn trận, chúng tôi chộp bắt kẻ mắt tôi.

Rồi cả hai cũng trái lại đốm của sông nỗi ghe cặp bên. Ngó đi đàn ông tên Ban đang cúi khom lại chi nỏi bóng đen nằm im bên chân họ. Tôi đứng sợng kêu không ra tiếng. Mỉm ngó đi dính thành mắt khi nghiền nghẹn. Bóng đen đứng chân họ là mắt Phong, nằm trên lỗ thủng, tay co quắp, mắt úp xuống bùn. Ban hình như cũng không ngó đi có mắt của tôi và Phong. Họ đứng ngó đi, tay còn cảm sợi dây chuyền vàng lòng thòng. Trong khoảnh khắc chúng tôi nhìn họ, nhìn cái búa của cả vọt bên chân. Tôi không thấy máu vì bóng đêm làm nhoè bên mắt tôi. Nỗi sợ hãi dâng lên trí óc. Ý nghĩ lóẹt thủng nhanh trong đầu. Tôi đã hiểu tôi sao chúng muốn đứng tay hai ngó đi mắt. Tôi sợc như đứng ngó đi đứng đứng. Đầu óc họng sợ như ngó đi còn sáng suốt đứng nghe rõ tiếng chân chộp đi và tiếng la của họ đâu đó “Ê Ban, coi chộp tôi nó chộp. Ban! Ban! Tôi nó chộp rồi!” Phong vọt chộp vọt chộp neo ghe. Tôi chộp theo tay níu của Phong đứng sát mé mắt, chân vọt vọt gì. Tôi ré lên như đập phần giò. Ba Phong nằm nỏi ngó đi vùi đứng nỏi. Phong khựng lại vì tiếng la của tôi rồi đứng tôi ra sông. Tôi sợc sợc, nỏi c mắt ngang ngó đi. Phong hét vào tai tôi.
“Lại mau lên, lại ra giữa sông.”

Tôi bị hỏi hỏi, tay chân như chình chích vì hai bước đứng nỏi. Tôi quay cuống tay phía, không rõ mình bị vọt hống nào mắt đúng. Tiếng ngó đi la hét sau lưng nghe chói tai đứng đứng hãi hùng. Mắt trắng đứng bên vãi quanh tôi và Phong. Chàng đề đầu tôi ngó đi xuống nỏi. Không mấy lâu, tôi ngó đi tay Phong trái lên hỏi không khí. Súng nổ liên hỏi như sát mang tai. Tôi lúnh quýnh đập tay chân loạng xối, cả đứng mấy phút đã mắt lại. Tôi càng ráng trái lên chộp nào thì lại càng chìm xuống nhanh chộp nỏi. Tôi lỏi hỏi lên xuống như ngó đi sợ chộp đứng. Có lỏi như vọt mà tôi tránh đứng đứng bên xối xối chung quanh. Phong khi lỏi kéo tôi hỏi xuống, khi nỏi đứng tôi trôi trôi. Tôi bị tôi tay vọt cảm thấy mình nỏi ì mắt chộp. Đầu óc tôi rồi loạng như hình như vọt tnh táo, rồi tnh táo đứng thấy ánh trắng mờ trên cao, cây cả đứng im nỏi bỏi, bóng nỏi c lỏi lách quanh mình, hỏi thỏi hào họ, cảm mắt muống đứng hỏi và mấy bóng đen trên bỏi vỏi lỏi đứng đứng. Tôi bị như máy, hỏi thỏi đứng ngó đi vỏi nỏi c tuôn vào mũi mắt sợc sợc. Bị tay mình không đứng sợc, tôi thỏi ngó đi Phong vỏi vai đứng đi. Hình như chúng tôi đã ra đứng đứng giữa sông. Tôi nhìn vào bỏi, chộp thấy đứng cái ghe, hai bóng đen tàn ác nhoè lỏi trong bóng đêm như ánh lỏi nháng vỏi tiếng nổ vỏi hi vọng họ. Tôi đập chân phần sợc vỏi Phong, mắt nhìn

Tiếng gà trong đêm

Tác Giả: Nguy&#n Th& Ng&c Nhung
Thứ Sáu, 12 Tháng 8 Năm 2011 04:40

th&ng lên lòng đêm có trăng sao đ&y đ&. Tr&i đ&t có đó nh&ng hình nh& b&t tai im l&ng tr& c hành đ&ng đã man. Tôi nh&m c&u nh&ng đ&ng t&i cao mà tôi có th& nghĩ đ&n trong nh&p tim h&n lo&n.

Ti&ng súng b&ng im. S& im l&ng hải hùng đề ch&p l&y tôi. Ti&ng đ&p n& c vung v&y c&a chúng tôi b&ng tr& thành ti&ng đ&ng duy nh&t rõ m&n m&t trong đêm. Tôi l&t s&p ng&i l&i ti&p t&c b&i, b& bên kia v&n còn xa thăm th&m. Có b&i m&i th&y con sông không nh& nh& tôi t&ng khi còn ng&i trên ghe. Phong nhìn l&i r&i nói qua h&i th& đ&t qu&ng.
“T&i nó chèo theo... b&i l& ... lên em... May ra mình... thoát.”

Câu nói c&a Phong l&i đ& c đ&m b&ng ti&ng súng nh&ng r&i r&c h&n lúc này. Tôi mu&n b&t tai đ& đ&ng nghe th& âm thanh đ& đ&n ch& đ&y gai nh&n đ&m th&ng tim óc. Tôi nhìn lui, không hi&u sao trong lúc b&n lo&n, trí óc v&n ti&p t&c có lúc mình m&n đ& th&u su&t nh&ng th& không dính dáng gì h&t, quanh mình. Chi&c ghe trôi l& l& ra gi&a sông th&t nhanh. L&a đ& lo&e quanh. Tôi nghe đ& c ti&ng gi&m qu&y n& c l&n v&i ti&ng súng m&i lúc th&a h&n. Ti&ng l&m ch&m c&a đ&n r&i không còn nghe g&n đâu đây n&a mà v&t xa xa v& phía b& bên ph&i. Phong k& tai thì th&o.
“T&i nó không th&y mình. Em b&i nh& đ&i n& c trôi l&n vào b&, đ&ng gây ti&ng đ&ng m&nh. Khi t&i nó b&n thì mình b&i nhanh h&n m&t chút.”

Đ&m l&c bình nh&n nha trôi đâu đó làm hai tên đàn ông l&m l&n. Chúng la hét l&n nhau.
“Mày b&n l&c bình không hà, Ban! Ê. Đ& m&, t&i nó trôi h&ng này sao mày c& b&n h&ng đó hoài v&y? Đ& m&, gi&t có hai đ&a mà cũng không xong, bi&t làm gì ăn đây m&y?”
“Câm cái mi&ng c&a mày l&i. Đ&a nào đ& x&y? H&? M& cha nó, tao b&n đúng ch&, ch&c t&i nó chìm r&i. Không tin thì thôi. Du má, b& cho r&i. S&ng ch&t k& m& t&i nó. V& cho xong, tr&i g&n sáng r&i, làm c& đêm, m&t ch&t m&!”

M&i th& v&t im. Không có ti&ng chèo l&n ti&ng ch&i th&. Tay Phong n&m c&ng vai tôi trong kho&nh kh&c r&i buồng. Tôi chú& đ&u sát m&t n& c, tay chân c& khu&y th&t nh& nh&ng v&n mang c&m t&ng n&ng ch&t l&o xào khuy&y n& c. Im l&ng n&ng nh& t&m màn s&ng n& c ph& đề lên tâm trí. Tim tôi đ&p r&i rít, m&ch máu nh&y theo nh&p tim hào h&n, tai tôi nghe đ& c ti&ng bình b&ch c&a tim mình t&ng nh& ai cũng đ&u nghe ra. Ch&t có ng& i dúi chân tôi xu&ng. Tôi h&i gi&t mình khi chân đ&p ph&i l&p sình m&m. Phong đ&ng, m&t ng&a ch&a mũi th&, c& đ&u dìm g&n h&t đ& i n& c. Tôi b&t ch& c Phong, đ& m&t vì chân ch&m đ&y sông nh&ng ph&i đ&i chân ch&ng vì l&p sình m&m khi&n chân chu&i nghiêng không v&ng. Đ& c m&t lát, tôi ng&ng nhìn v&a lúc bóng đen n&i ghe lên ti&ng.
“Đ&ng kia kìa. Đó. Đ& ... t&i nó v&a h&p xu&ng. Ch& này nè. Mày b&n ch& đó coi.”

Tiếng gào trong đêm

Tác Giả: Nguy&n Th& Ng&c Nhung
Thứ Sáu, 12 Tháng 8 Năm 2011 04:40

Phong nắm tay tôi kéo húp xuống nóc. Nghe đống câu nói cựa ngổ i trên ghe nên tôi kíp chuồn bẻ đũa hít mọt hời không đống nời chửu ngổp lâu. Đống bống tung toé sát nời tôi đống. Phong dò dóm bống c đi đống i nóc. Tôi bống c theo mò móm, chân đống p sinh loống choống ng nhóm nời trống sâu làm tôi hời t hoống búu chời tay Phong. Miống há ra bời t ngổ khiống n nóc ủa vào móm, tôi ngổ t ngổ t trời đửu lên thử. Trống c mọt, đám lóc bình kọt nhánh cây chời t đống đống bên bử. Tôi truổ i sâu vào đám lá, chử n nóc cống ngang bống nên ngổ i chử m hóm đống i nóc. Bóng ghe đi ngang thử t rõ. Tiếng nói chuyống vang vang.
“Kóm tời nó, vử cho rửi. Mày cời đử chử a?”

Giống tróm khoan thai trử lửi nhử không bử nhử hửống chi hời t vử i hửn loống máu me vử a rửi.
“Rửi, hửi hoài! Xét hời t mửy cái thử rửi. Trử khi nào hử nuổ t vô bửng thì tao chửu chử ... ử, hay là mình quay lửi mử mửy cái thử đàn bà. Tửi nó có khi nuổ t hời t xoàn...”

Giống kia bống gử t hửn. “Sao hửi nử hửng nói? Mử nó. Xử. Đử má, gử cũng mày. Đửi xong rửi mửi nói. Xử y hời t hai đử a... Gửn sáng rửi, mử miổ t gử nử a. Đử má.”

Tiếng nói nhử đống theo đống ghe loống đống trong đêm tửi. Phong đống đử y, lửn mò trử t lên trử t xuống vử i lửp sinh nửi bử rửi mò lên bử đử t. Tôi đử p sinh nhửo nhử t len chử y qua mửy kử chân, theo Phong lên chử có đử t cống. Bử đử t đử y rử chửng chử t cựa thân cây chử t, không rõ cây gì. Tôi lửi vử p chân đau đửng nhửng cống đau không đống nống đử đử tôi nhửn biổ t lâu hửn. Ngổ i bời t xuống, tôi lửn mò ngổ c áo tìm đống hử. Ánh lân tinh mử o. 4g20 sáng. Tôi nói vử i Phong, hửi khửng lửi khi nhửn ra mình lửc giống.
“Gửn bống rửi rửi anh. Giổ tính sao đây?”

Phong cửi áo vử t nửc không trử lửi. Tôi cửi bời t mọt bử đử bên ngoài cử vử t cho ráo rửi phửi đửi trên mửy nhánh cây gửn đó. Hửi lửnh thử m qua lửn áo đử t còn lửi trên ngổ i khiống tôi nửi c. Cống ngổ i tôi run tống cống theo phửn xử c thử. Tôi ngổ i bó gửi, hai tay ôm chân co ro. Phong choàng tay qua vai tôi cho ửm. Hai đử a chửi vào nhau. Trí óc tôi đống đống tửnh và tôi cử tránh không nghĩ đống nhửng gì vử a xử y ra.

Rửng cây thử a thử t không mọt bóng nhà hay bóng đèn. Sao thử t sáng và thử t nhiửu. Tiếng ử ch nhửi nhử ng đử đó nửi lên thử t bình yên nhử không có chuyống gì xử y ra. Nửc mọt tôi rửi chử m chử m nhiửu trên tay mửi hay. Cống sử hửi lửng xuống, giổ chử còn lửc lổng khửn cùng sau cống bão tàn khửc. Tôi mang cử m tửng vử a rửng không vử a đử y đử đử muổn nửn. Không biổ t tôi nên nói gì, làm gì. Sau con giồng tàn bử o, sửc thử y mình không là gì cử, tay chân đử thử a, đửu óc đử y rử y nhửng hình nhử chử t chóc và cử m tửng mình rử t mửng manh đử bử xúc

Tiếng gà trong đêm

Tác Giả: Nguyán Thá Ngác Nhung
Thứ Sáu, 12 Tháng 8 Năm 2011 04:40

phám thì láp đáy cáng ái.

Giát nác mát đáu rái xuáng, khái đáy tráng đáng trong tái. Tái kháoc ngon lành nhá cháa bao giá đác kháoc. Tráíc lán má trá lái xác ngái i váp phái nái má nác, sái dáy chuyán váng đáng đáa nái tay gá đán áng cái mánh trán cái xác trán. Hoáa ra, tim tái hát nháp, nháng ngái i chung ghe đá chát. Tái nhá đáa báe trai ngá máe vá thuác. Cá gái trá thì thám vái tái “Bá em á Texas. ánh háa sá đán khi em tái đáo. Máy nám rái em chá đái cá đáp náy. Táng sá kháng bao giá gáp rái chá.” Giáng cái khá vui sáng đáy hy váng cáa cá. Giá thì thát là kháng bao giá gáp. Tái gác đáu á rá vái nác mát. Phong ngái im láng lá. Cháng tái đá gáp phái lá cáp cán tàn ác. Lá cáp cáng máu da cáng tiáng nái vái mánh. Tái tháng nghe nái đán hái tác Thái lan nháng cháa nghe nái đán lá cáp cáng máu da tiáng nái vái mánh. Giá thì tái hiáu, nán nhán chát cá, láy ai ká lái cáy chuyán tháng tâm nái bá sông váng. Biát bao bá sông váng đá cháng kián nháng cánh táng táng tá? Tái lau nác mát trán tay áo cán ám át, nám lán ra đát. Phong nám theo, gái đáu tái lán tay cháng. Tái sá soáng mát Phong trong đám tái má, ngón tay tái át khi lát ngang mát. Tái vái mánh trong lòng Phong, cám kách và đáu đán vô ván.

Bà ngoái Phong mát khoáng sau hai giá sáng cáng ngày hôm áy. Dá Sáu cho cháng tái hay máy ngày sau, khi hai đáa má vá đán nhá. Bà mát cáng ngày cháng tái bá nán. Lúc hai giá, bà cán đái dá Sáu rót cho tách trà. Sau đá, dá Sáu vá giáng cáa mánh. Đán sáng thì bà đá chát cáng, hai chân thá ra ngoái nhá sáa soán xuáng giáng, tay phái níu chát thành giáng, mát má hé.

Phong ngái ôm đáu nghĩ ngái. Cháp sau Phong hái.

“Dá cá chá là sau hai giá kháng?”

“Chác. Dá cho ngoái uáng náa tách trà. Lúc đá tách xuáng bàn sác tháy đáng há gán hai giá chá dá cá tính coi giá đáu mà nhá.”

Dá Sáu là em út cáa má Phong. Dá lán tuái nháng kháng con. Cháng dá cán á trái hác táp nán dá kháng đá vái cháng tái, vá lái kháng ai trông nom bà ngoái, đá hán báy má i lám giá yáu nhiáu bánh tát. Dá giáng má Phong nhiáu nét nháng khá khan cán cái hán. Mát dá sáng háp vá kháoc nhiáu.

Lúc má cáa tháy hai đáa tái, dá oá kháoc nhá trá nhá. Tháy trá vá, hiáu ngay là kháng thoát, phán mái chán mát mánh nán dá tái thán. Đán khi biát cha má Phong tá nán, dá kháoc thám thiát hán. Phong chángái yán nhán tái và dá Sáu, mát cháng chai cáng vái gián đá và oán hán.

Tái hôm đá, Phong ngái nái giáng ngoái, vát nái mát cáy lá.

“Mánh thoát đác là nhá ngoái!”

Tái nhán Phong kháng hiáu. Dá Sáu hái.

“Sao? Con nái sao?”

Phong chám rái ká, mát nhán máng lung.

“Lúc Ngá giát tay con đáng lái, tá nhán con tháy bà ngoái. Tháy nhá thá nào thì con kháng biát, chá biát là tháy mà trong ngái i kháng há thác mác tái sao. Bà ngoái xua xua tay nái. Cháy đá con, lái qua bán kia sông. Lá lán. Cháy đá con! Con nghe rá ràng giáng thúc hái nóng lòng cáa Ngoái. Con đáng hoang mang cháa biát làm gá thì lái nghe bà nái. Má máy chát rái. Cháy mau

Tiếng gào trong đêm

Nguyễn Thị Ngọc Nhung

Th#7913; S#225;u, 12 Th#225;ng 8 N#259;m 2011 04:40

lên con ỉi. Rồi nh ỉ có gì ám, con lôi tay Ngà ch ỉ y v ỉ phía b ỉ sông theo ỉi Ngo ỉi.”

Tôi nghe ỉ nh ỉi s ỉ ng ỉ ng. Tôi đã không kéo tay Phong đ ỉ ng ỉi vô c ỉ, rõ ràng có nhánh cây đ ỉ p ỉi m ỉ t đau nh ỉ tr ỉi giáng nên tôi đ ỉ ng ỉi không suy nghĩ. Khi m ỉ t tr ỉi lên, Phong nhìn và không th ỉ y v ỉ t b ỉ m hay tr ỉ y tr ỉ a nào trên m ỉ t tôi c ỉ. Đi ỉ u này khi ỉ n tôi ng ỉ c nhiên vì cái đau xé da th ỉ t kia không th ỉ không đ ỉ ỉi đ ỉ u v ỉ t nào h ỉ t trên m ỉ t. Còn tiếng gào, th ỉ tiếng đau đ ỉ n c ỉ a m ỉ t con thú b ỉ n ỉ n. Th ỉ âm thanh ch ỉ có th ỉ t o đ ỉ c b ỉi c ỉ n đau t ỉ n cùng x ỉ ỉ ng tu ỉ. Phong đã không nghe tiếng gào nào h ỉ t khi gi ỉ t tay tôi quay lui ch ỉ y ng ỉ c v ỉ h ỉ ỉ ng cũ. Không dám suy t ỉ ỉ ng nhi ỉ u h ỉ n, tôi ch ỉ gi ỉ n đ ỉ cho r ỉ ng m ỉ Phong đã tìm cách c ỉ u chúng tôi b ỉ ng tiếng gào mà bà đã không k ỉ p thoát thành tiếng. Tôi đã nghe đ ỉ c th ỉ âm thanh xé rách màn đêm ch ỉ t th ỉ ng óc mình, đã ng ỉ i đ ỉ c mùi máu trên áo k ỉ gi ỉ t ng ỉ ỉi. N ỉ u không có nhánh cây qu ỉ t m ỉ t, tôi đã không đ ỉ ng ỉi và đã ti ỉ p t ỉ c ngoan ngoãn đi theo tên đ ỉ n đ ỉ ỉ ng gian ác. N ỉ u không có tiếng gào, có ỉ tôi v ỉ n ti ỉ p t ỉ c đ ỉ không chút ng ỉ v ỉ c. Tiếng gào và cái đau c ỉ a nhánh cây qu ỉ t m ỉ t, c ỉ hai đ ỉ u th ỉ t, th ỉ t nh ỉ ỉi h ỉi hùng c ỉ a cu ỉ c th ỉ m sát ghê r ỉ n ỉi b ỉ sông v ỉ ng. Tôi đã c ỉ m th ỉ y đ ỉ c t ỉ t c ỉ m ỉi th ỉ b ỉ ng m ỉi giác quan trên ng ỉ ỉi. Có th ỉ, nhánh cây làm tôi đau nh ỉ ng không đ ỉ ỉi đ ỉ u v ỉ t, nh ỉ ng còn tiếng gào, tôi ph ỉi gi ỉi thích làm sao khi Phong không h ỉ nghe có tiếng gào nào h ỉ t. Hai đ ỉ a tôi đã đ ỉ c báo đ ỉ ng cùng m ỉ t lúc b ỉ ng hai hình th ỉ c khác nhau. Và nh ỉ hành đ ỉ ng v ỉ t ch ỉ y b ỉ t th ỉ n khi ỉ n tên đ ỉ n đ ỉ ỉ ng không k ỉ p tr ỉ tay. N ỉ u không, n ỉ u không... tôi v ỉ n th ỉ ỉ ng t ỉ h ỉi, n ỉ u không, n ỉ u không, chuy ỉ n gì s ỉ x ỉ y ra và tôi s ỉ làm gì n ỉ u gã đàn ông không g ỉ ỉ m tay v ỉi mình gi ỉ nh ỉ tôi và Phong cùng r ỉi vào tình tr ỉ ng s ỉ ng ch ỉ t đ ỉ ỉi tay h ỉ n? Đây là n ỉi ám ỉ nh không bi ỉ t đ ỉ n khi nào tôi m ỉi đ ỉ c quên dù đã yên ỉ n x ỉ ng ỉi nhi ỉ u năm sau đó.

ỉ

Nguyễn Thị Ngọc Nhung

1986